

иска да наказва. За огледалото и за саксията които ся счупихъ и азъ можахъ да постъпъ съ тебе сѫщо тъй, както ты съ кокошкѫтъ; но азъ нѣма да направъ това, а искамъ само да ти покажъ, че отъ самы нась зависи да си въздържамъ гнѣвътъ. Но както и да е, азъ не щѫ да истеглѫ щетъ отъ твоето глупаво разсържданіе; и ты ще ми заплатишъ за това що ся е счупило, отъ тѣзи пары които зимжъсъ по Сурвакы и по Великденъ бѣше събрали!»

Пенчо гы сбѣрка, и безъ да може да подума пѣщо оттегли ся, и цѣлъ день не си ѡвеше да дигне очи да погледне баща си.

На другийтъ день Пенчо бѣше много скѣрбенъ: баща му го попыта: защо е ужаленъ. Ахъ, тате, какъ да не жалѣ! Азъ толкозъ ся радвахъ на парытъ които бѣхъ събрали, и ся тѣкмѣхъ по сбѣрътъ да купѣшъ пѣщо за мене си и за Пенкѫ, а вы поискахте, да платѣшъ съ тѣхъ огледалото и саксиѣтъ. Ако гы платѣшъ, не само че нѣма да ми остане ни единъ парицѫ, но нѣма и да ми стиг-